

ರಿಜಿಂಡ್‌ ರಾನ್

೧೦ ದ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಎಂಬ ಮಹಾಪುರುಷ ಉರ್ಮಿ ಹೋರಿಗಿನ ಗುಡ್ಡದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೇವಲ ಗಾಳಿ ಸೇವನೆಯಿಂದಲೇ ಬದುಕಿದ್ದರು. ಅವರ ಆಪ್ತಿವ್ಯ ಗುಹೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರಾದರೂ, ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಿನ್ನತ್ತಿದ್ದ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಉಪಾಸವೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ರಾತ್ರಿ—ಹಗಲು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ರಕ್ಖಣೆಗಾಗಿ ಕಾದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಹಾಪುರುಷರ ತಪಸ್ಯ ಶಾಂತಿ ಮಾಸದ ಹಣ್ಣೆಯೇಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಪೂರ್ಯಿ, ಅಂದು ಹೋರಿಗೆ ಬರುವವರಿದ್ದರು.

ಇದನ್ನಿರಿತ ಶಿಷ್ಟ ಒಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ 'ನಾಳಿ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಹೋರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ಯಾರು ಕೊಟ್ಟ ಆಹಾರವನ್ನು ಅವರು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮನೆ ಬಂಗಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕಿರಿವತೆಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅಂದು ಶಾಂತಿ ಮುಣ್ಣೆಯೇ, ಇನ್ನು ಬೆಳಗೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆಗಾಸದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕತ್ತಾಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿವೆ. ಆಪ್ತಿವ್ಯ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಗುಹೆಯ ಮುಂದೆ ಉರಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜನ ಹರಿವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು, ಹಣ್ಣಿ, ಸಿಕಿ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಅಂಬಿ ಇಕ್ಕೆಲೇಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಏಂತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಂಚ ಸಮಯದ ನಂತರ ತಪಸ್ಯಿಗಳು ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ಸು ತುಂಬಿ ಪುಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೆಟ್ಟೆಲೆಇದು ನಿಥಾನವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಂದರು. ಸೇರಿದ ಜನ ನಾ ಮಂದು ತಾ ಮುಂದು ಎಂದು ಹರಿವಾಣಿಗಳನ್ನೇ ತಪಸ್ಯಿಗಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದರು. ಅವರು ಅದಾವುದನ್ನೂ ನೋಡದೆ ಗುಡ್ಡವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷು ತಾನು ಬೇಡಿ ತಂದ ಅನುವನ್ನು ಕರೆಸಿ ತನ ಮಗುವಿಗೆ ತುತ್ತ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಪಸ್ಯಿ ಆಕೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕೈಚಿದೆ. ಭಿಕ್ಷು ಆತನಿಗೂ ತುತ್ತ ಹಾಕಿದಳು. ತಪಸ್ಯಿ ಮನಸಾರೆ ತಿಂದರು. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಾಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಭಿಕ್ಷುಕಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬಂದಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ತಪಸ್ಯಿಗಳ ಕಾಲಿಗೆರಿಗಿ 'ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಬೇಡಿ ತಂದ ತಂಗಳು ನಿಮಗೆ ನೀಡಿದನೇ? ಎಂತ ಅಪಚಾರವಾಯ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ' ಎಂದಳ್ಳು.

-ವಿ.ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ರಾವ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ರಣರಣ ರಣರಣ ರಣಗುಡುವ ಬಿಸಿಲಲಿ
ಕಂಡಿತು ಕಣೆಯುವ ಕುದುರೆ
ದುಡುದುದು ದುಡುದುದು ಓಡಲು ಹಿಡಿಯಲು
ಸಾಗಿತು ಮುಂದಕೆ ಪಹರೆ

ದಸದಸ ದಸದಸ ತೇಕಲು ದಣದು
ಬೆರು ಬಿಸಿಯಿತು ಮೈಯಲ್ಲಿ
ತಕತಕ ತಕತಕ ಕಣೆಯುತ ಸಾಗುವ
ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಗೆ ದಣವಲ್ಲಿ

ಗಿಗರಿ ಗರಿಗರಿ ಹಣ್ಣನ ಹಲ್ಲು
ತಿನ್ನುವ ಬರುಕೆ ಇಡಕಿಲ್ಲ
ಗಸಗಸ ಗಸಗಸ ಮೈಯನು ತಿಕ್ಕ
ಕಟ್ಟಲು ದಡ್ಡಿಯ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ

ಬಡೆಬಡೆ ಬಡೆನ ಬರುಲೇ ಬೇಕು
ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯ ಕಾಸೋಕೆ
ಗುಡುಗುಡು ಮುತ್ತಾ ಗುಡುಗಲು
ಸಾಕು ಕುದುರೆಯು ಮಾಯವಾಗೇಕೆ

-ಡಾ.ಕರ್ವಿರಪ್ಪಭು
ಕ್ಯಾಲಚೋಂಡ, ಬಾದಾಮಿ

